

שבת
שלום

פרשת תצווה - שושן פורים

"וְנָשָׂא אֶהָרֶן
אֶת שְׁמוֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט
עַל-לְבוֹ
בָּבֹאוּ אֵל
הַקֹּדֶשׁ
לְזָכְרוֹ לִפְנֵי ה'
תָּמִיד"
(שמות כ"ח כ"ט)

מראה כהן/ פיוט ליום הכיפורים
..כְּנֹרֵד הַנֶּתוּן בְּתוֹךְ גִּנַּת חֲמֵד מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּזָר הַנֶּתוּן עַל מִצַּח מֵלֶךְ מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּחֹסֵד הַנֶּתוּן עַל פְּנֵי חֲתָן מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּטַהַר הַנֶּתוּן בְּצַנִּיף טְהוֹר מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּיוֹשֵׁב בְּסִתֵּר לְחִלּוֹת פְּנֵי מֵלֶךְ מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּכּוֹכֵב הַנֶּגֶה בְּגִבּוֹל מִזְרַח מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּלְבוּשׁ מַעִיל וּכְשֶׁרֶן צְדָקָה מֵרְאֵה כֹהֵן
כְּמֵלֶאךְ הַנֹּצֵב עַל רֹאשׁ דָּרָךְ מֵרְאֵה כֹהֵן..

ימי החול		שבת פרשת תצווה	
05:15←05:21	זמן תפילין /טלית	17:16	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	17:25	מנחה 14:00
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)		
08:00	שחרית ג' (בביה"כ)		
08:59←09:03	סוף זמן ק"ש	06:45	שחרית א'
13:15	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
17:25	מנחה וערבית	17:06	מנחה 13:30, 12:30
17:42←17:37	שקיעה		
20:10	ערבית	18:12	צאת השבת

ארץ ישראל והמקדש במחילה

היום (שבת) ט"ו אדר חל שושן פורים בו נקבע בהלכה ש"כרכין אשר מוקפים חומה מימות יהושע בן נון" יחגגו בו את חג הפורים. הסיבה לכך כפי שכתובה במגילה היא, כיון שבשושן נפרעו מאויבי ישראל יום נוסף, ולכן נחו רק בט"ו באדר ולא בי"ד באדר.

אך כיצד הגיע יהושע בן נון לתוך העניין? הרי סיפור המגילה היה בזמן מאוחר הרבה יותר. התלמוד הירושלמי שואל שאלה זו ועונה ש"חלקו כבוד לארץ ישראל" שבאותו הזמן היתה חרבה. חג הפורים רוצה להזכיר לנו שארץ ישראל היא הארץ שלנו ושאליה עלינו לשאוף, ועלינו לפעול שבה יהיו כל היהודים מקובצים. המן הרשע מתאר אותנו כעם שמפוזר ומפורד בין העמים. גם כיום ניתן לראות שהגלות גורמת ליהודים להיות לא רק מפוזרים גאוגרפית בין העמים אלא אף מפורדים. קשה מאוד לקשר בין יהודי באמריקה, אירופה, אסיה ואפריקה. וגם אם בדור הראשון הקשר יישמר, הרי שבדורות הבאים הקשר לאט לאט יתנתק. מפורדים משמע שאהבה והאחוה בין היהודים מתחילה להיפרם.

כשהמגילה מתארת את דמותו של מרדכי היא כותבת "אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הוגלתה ... אשר הגלה נבוכדנאצר מלך בבל". המגילה מדגישה שהמציאות הזו של פורים שהמן מתאר נוצרה מתוך המצב הלא נורמלי שבו יהודים נמצאים בגלות. בגלות מנסים לשמור על הקיים אך זה לא טבעי וקל. הגמרא דורשת שכאשר המן הולך לחפש את מרדכי הוא מוצא אותו מלמד בבית המדרש הלכות קמיצה. מרדכי היהודי הבין שכדי לאחד אותנו יש צורך לחזור אל ארץ ישראל, אל ירושלים ואל בית המקדש, מקום שעושה את כל ישראל חברים. ולכן דווקא בגלות הוא מלמד את תלמידיו הלכות קמיצה, אף על פי שלכאורה ישנם הלכות אחרות שנראות יותר רלוונטיות לאותה תקופה.

בסופו של דבר, היהודים מתאחדים בזכות הגזירה שמרחפת מעל הראש, אך למרדכי ואסתר ברור שבגלות זה לא יחזיק מעמד לאורך זמן. המגילה אמנם מסתיימת בביטול הגזירה אך מספרים אחרים בני"ך יש גם המשך. בספר חגי כתוב שדריש המלך נתן ליהודים אישור לעלות לישראל ולבנות את המקדש. חז"ל מזהים את דריש כבנו של המלך והמלכה אחשוורוש ואסתר, ומסתבר שהאישור אותו נתן היה בעקבות אמא אסתר המלכה ומרדכי שגורל העם היהודי היה לנגד עיניהם.

אנחנו נמצאים עכשיו באמצע הפרשות המתארות את בנין המשכן שהיה בית המקדש הזמני במדבר. לעיתים המצב הנוכחי בו אין לנו מקדש מתחיל להראות כמו המצב הרגיל שבו אנו חיים, וכבר מפסיקים אנו לחכות ולצפות לבנייתו. אך מצב זה מאוד לא טוב וגורם גם לפחות אחדות בינינו. כשכל עם ישראל צריכים יחד להתכנס בירושלים ולהיראות לפני ה', ללא הבדל מה הזרם אליו כל אחד משתייך, מה העדה שלו או מה המפלגה לה הוא מצביע, אזי הכינוס הנ"ל מגביר את האחדות בינינו. ביומיום כל אחד נמצא בקשרי שכנות עם אנשים שדומים לו בלבד ושומע על האחר בעיקר בתקשורת ויש בכך סכנה שדעתנו תהיה פחות קשורה עם אחינו מזרמים אחרים איתם אנו לא מפגשים. בית המקדש גורם לנו להיפגש גם עם אחים שלנו שאנו לא פוגשים בדרך כלל ולראות שרב המשותף על השונה.

אז נקווה שנזכה גם ללמוד הלכות קמיצה למעשה ושהשיעורים לפסח יצטרכו לכלול גם הלכות עליה לרגל וקורבן הפסח וכל עם ישראל יהיו חברים.

אחיה ביאן

צ"פ פורים אפיפני" והפולחן החפילות האהיר - "דריוול אקספרס"

השנה (תשפ"א) ט"ו באדר, שהוא "שושן פורים" - חל בשבת. מכיוון שאת חלק ממצוות החג לא ניתן לחגוג בשבת, זכתה ירושלים שיחגגו בה את פורים במשך שלושה ימים. תופעה זו מכונה בשם: "פורים משולש":

ביום שישי, י"ד באדר, מקיימים את מצוות קריאת המגילה ו'מתנות לאביונים', כמו בכל מקום.

בשבת, ט"ו באדר, אומרים "על הניסים" וקוראים בתורה את הקריאה לפורים (מלחמת עמלק).

ביום ראשון, ט"ז באדר, מקיימים את מצוות משלוח מנות איש לרעהו.

הילדים בירושלים יכולים להתחפש ביום שישי וביום ראשון..

"פורים משולש", הוא נדיר בלוח השנה העברי, בפעם הקודמת הוא חל בשנת: תשס"ח (2008), בפעם הבאה בשנת: תשפ"ה (2025), ובעתיד לבא.. בשנת: תת"ה (2045).

ונעבור לעיקר החדשות:

המגילה פותחת במילים: "ויהי בימי אחשורוש.." (א-א). בימיו, האימפריה הפרסית השתרעה מעמק ההינדוס בהודו ועד דרומית למצרים, בגבול עם כוש. אחשורוש מלך בין השנים: 486-465 לפנה"ס. הסברה היא ששמו הפרסי היה 'חשיארשא' ואילו שמו היווני היה 'כסרכסס הראשון'. האימפריה הפרסית נתנה לעמים שתחתיה חופש לאומי ודתי בתמורה לשקט מצד השלטונות. היהודים זכו בהצהרת כורש לעלות לארץ ישראל ולבנות את המקדש. היהודים בממלכה הפרסית טיפסו למשרות רמות, לדוגמה: עזרא, נחמיה ומרדכי. סיר הבשר הפרסי החזיק בגלות את היהודים שנמנעו מלעלות לארץ בניגוד לעזרא ונחמיה ומספר עולים מצומצם.

כתוב במגילה: "הרצים יצאו דחופים" (ג-טו), ולא סתם.. דריוש הראשון, אביו של אחשורוש, היה מלך מחושב, שפוי והגון (הגנים החיוביים לא עברו לבן) שבנה את העיר שושן ושילם לעבדים את שכרם על העבודה. הוא שידרג את מערכת הדואר למהירה ורציפה, בשיטת שליח מוסר לשליח רכוב, משושן הבירה ועד מערב האימפריה לחוף הים האגאי ולמצרים תוך 10-12 ימים. עד אז, משלוח ממוצע עשה את דרכו מקצה לקצה בפרק זמן של 3 חודשים (פרק הזמן שעושה את דרכו משלוח אינטרנטי מחו"ל, בימינו..).

בימיו של דריוש הראשון (516-486 לפנה"ס) נשלמה הקמתו של בית המקדש השני בירושלים (עזרא-ו'). ע"פ מקורות יהודיים-לקשר המלכותי בין אסתר לאחשורוש נולד בן שקיבל את השם: דריוש השני (ויקרא רבה י"ג / יוסף בן מתתיהו).

אנחם קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

פרשת תצוה – חידות א' ב'

לאחר שלמדנו על כלי המשכן בפרשת תרומה (ארון, שולחן, מנורה ומזבח העולה), הגיע תורם של בגדי הכהנים. הכהן הגדול לבוש שמונה בגדים יפים ומיוחדים, ואילו שאר הכהנים לובשים ארבעה בגדים בלבד.

לאחר עשיית בגדי הכהונה מספרת התורה על הקרבנות שיקריבו אהרון ובניו בשבעת ימי המילואים (כן. מילואים. ממש כמו בצבא). הימים בהם ילמדו ויתאמנו הכהנים את עבודת הקבע שלהם. בסוף הפרשה נלמד על כלי נוסף שנמצא בתוך המשכן, בין שולחן לחם הפנים למנורת הזהב – מזבח הקטורת.

הרב ארי'

א – הכהן הגדול הראשון	ל – שם נמצאת חכמתם של האמנים, בוני המשכן
ב – ממנו היו עשויים מכנסי הכהנים	מ – אחד מבגדי הכהן הגדול (רמז: לא רק לחורף)
ג – החלק העליון של המזבח (רמז: החלק העליון של הבית)	נ – אחד מבניו של אהרון הכהן
ד – מזים אותו על המזבח	ס – אחת מהאבני החושן (מי בסעד קרוי השם זה?)
ה – מידת נוזלים עתיקה (מודדים בה בעיקר יין ושמן)	ע – מילה נרדפת לחטא
ו – השלימו: "ועשית בגדי קדש לאהרון אחיד לכבוד ____"	פ – מרשרשים בשולי המעיל
ז – ממנו מפיקים את השמן להדלקת המנורה	צ – כתר מזהב על ראש הכהן הגדול
ח – תכשיט מבגדי הכהן הגדול שנמצא על ליבו	ק – ארבע בפינות המזבח (שניים על ראש הפר)
ט – כינוי לזהב בפרשה	ר – <u>שאלת אתגר</u> : פרי אדום שבפרשה החליף צבע... (איפה הוא מופיע?)
י – אבן יקרה מאבני החושן. כיום מעטרת טבעות	ש – אבנים מיוחדות שניו על כתפי אהרון הכהן (כיום זהו שם. יש גם בסעד...)
כ – כיום- בגד לילה, הכהנים לבשו אותו ביום	ת – צבע הפתיל שמחבר את החושן אל האפוד

כאוויות לטפ – סיכום פניימ

החודש (פברואר), ירדו עד כה בסעד - 129.9 מ"מ.

רוב הכמות - 125.9 מ"מ, ירדה בסוף השבוע שעבר.

הממוצע לחודש פברואר הוא 72 מ"מ.

מתחילת השנה ירדו בסעד - 358 מ"מ.

בשנה שעברה עד סוף פברואר ירדו - 421 מ"מ.

יואל צברון

מנה "או או" את אפשר "מס מס"?

סוגיית בית הכנסת לעדות המזרח שעלתה לאחרונה לדיון, אינה מפתיעה כלל. ככל שעוברות השנים, אנחנו רואים בציבור שנכלל תחת הכותרת "ציונות דתית" (בלי פוליטיקה בבקשה) יותר ויותר בני ובנות עדות המזרח, וב"ה שזה כך. ככל שאנחנו מכירים יותר מקרוב את האנשים (בעיקר ע"י חיתון במשפחה, דבר שבחמולה שלנו נפוץ מאוד) אנחנו מבינים שרוב האנשים מעוניינים להמשיך להתפלל כמנהג אבותיהם, וכמנהג "ישראל סבא" שלהם.

כבר כשהחל הדיון על הרחבת בית הכנסת לפני כשנתיים, העליתי את הצורך לבדוק עם בני עדות המזרח של קהילתנו את תכניותיהם לעתיד, מתוך הבנה שברור שיש לכך השפעה על הצורך בהרחבת בית הכנסת. בינתיים הגיעה הקורונה, וחידדה את התחושות והציפיות של המתפללים בנושא זה.

ישנן קהילות (ולדעתי גם בקיבוץ הדתי) בהן נוסח התפילה נקבע ע"י שליח הציבור – פעם אשכנז, פעם ספרד ופעם עדות המזרח. מהיכרותי עם ק"ק סעד, והניסיון הקטן שהיה לנו בעבר עם סליחות בנוסח משולב, זה לא יעבוד אצלנו. לכן, לעניות דעתי, בהחלט יש צורך לחשוב על אפשרות לקיום מניין קבוע של עדות המזרח בשבתות ובחגים.

אבל, יש גם חשיבות עצומה לדעתי למקום כינוס קהילתי, בו ניתן להיפגש עם כולם, לפחות אחת לשבוע. ברור שהמקום היחידי בקיבוץ של היום להתכנסות כזאת, הוא בית הכנסת.

אז מה עושים אם רוצים גם מניין לבני עדות המזרח וגם התכנסות קהילתית?

אני מציע להקים (כמובן לכשימצא תקציב וכו') בית כנסת לעדות המזרח בדשא הצמוד לרחבת בית הכנסת, לכיוון המועדונית (בין רחבת ביהכ"נ לכביש שעובר בין ביהכ"נ למשפחתון). בית הכנסת הזה ייבנה כמבנה ממוגן שייתן פתרון לתפילה בימי מתח בטחוני, וגם כמקום שיוכל לשמש כאולם אירועים קטן ממוגן (למשל לבר מצוות, לחתונות שבע"ה נצליח להשאיר קטנות גם אחרי הקורונה וכדומה). היום כידוע, אין לנו מקום כזה.

מיקום בית הכנסת הזה, על פי הצעתי, ישאיר את רחבת בית הכנסת כמקום מפגש קהילתי לפני ואחרי התפילה, שכן לרחבה זו "ישפכו" כל יוצאי בתי הכנסת, ושם גם יוכלו לקיים קידושים וכדומה.

אם יוחלט ללכת בכיוון זה, כנראה שיותר הצורך בהרחבת בית הכנסת הגדול (האשכנזי).

בריאות ושמחה, ולכולנו – הצלחה!

נ.ב.

"טוב שכן קרוב.." – זו הזדמנות טובה להזכיר ששכנינו בכפר עזה משתדלים לקיים מנין (ערב ובוקר) בכל שבת וחג. הם מאוד זקוקים לעזרתנו, הן בבעלי קורא, והן במשלימי מניין. אחד המתפללים הקבועים בחודשים האחרונים הוא שותפנו יוסי סוסנה שעבר לגור בכפר עזה, ואחד המתפללים הקבועים מאז הקמת בית הכנסת הזה הוא ידידנו מאז הקמת כפר עזה – חורשי (שבילדותי קראנו לו "הרב של כפר עזה"). ככל שיצטרפו למעגל יותר מתנדבים, המרחק בין ההתנדבויות יגדל. מוזמנים בשמחה להצטרף לקבוצת הווצאפ שלנו, או לפנות ישירות לדוד דרורי או אליי. בכפר עזה תוכלו להתפלל באיזה נוסח שתמצאו, ועדות המזרח תמיד יקבלו עדיפות.

יחזקאל אהרן

הקיבוץ כישות אקזיסטנציאלית

המהפך שעברו הקיבוצים בשנים האחרונות לא היה רק לרעה. לדעתי, גם בעבר, אך בעיקר כיום הקיבוץ הפך לישות אקזיסטנציאלית ברורה וחיובית.

הפילוסופיה האקזיסטנציאליסטית מושתתת על שלושה עמודי תווך: בחירה, חירות ואחריות. לדעתי, עמוד תווך רביעי, אותו החזיר לאקזיסטנציאליזם בעיקר פרופ. ויקטור פראנקל, הוא המשמעות, שבלעדיה חיינו אינם חיים.

א. **בחירה.** ז'אן פול סארטר, הפילוסוף והסופר, גרס כי "הבחירות הן המעצבות טבעו של אדם." משול הדבר לאדם שזה עתה נולד ונושא על גבו שק ריק, עימו נכנס לכלבו הגדול של החיים; הוא מסתובב במשך זמן רב בין מדפים עמוסי כל טוב, מוצרים רבים ושונים, ולאט לאט בוחר מוצר ועוד מוצר ועוד מוצר, מכניסם לתוך השק הגדול המסמל את נפשו, את העצמי [self] שלו, את הקוגניציה, הרגשות, האינטליגנציה, היכולות הבין אישיות, הסוציאליזציה וכן הלאה, כשכל אחד מהמוצרים הללו תורם לאשר הוא, ליצירת האדם השלם. החיים בקיבוץ, בעיקר כיום, מבוססים על בחירה. בעבר, החיים בקיבוץ כללו נדבך עמוק של מה שמכונה בסוציולוגיה התנהגות קיבוצית: התנהגות זו מושפעת מאוד מחוזק החברה, מהשפעות ומלחצים חברתיים, ומביאה רבים להתנהגות אחידה, להתנהגות דומה של פרטים המושפעים מהערכים ומהנורמות בחברה. עזיבת הקיבוץ נחשבה למעין בגידה, כישלון, מעשה שלא יעשה. הייתה תקווה שעוזב הקיבוץ ישוב ["הוא עוד ישוב" כנאמר בבלדה לעוזב קיבוץ], ויחזור מדרכו הרעה, מעין חזרה בתשובה במובנה הדתי לכאורה. כיום, החיים בקיבוץ נעשים מתוך בחירה אמיתית; אנשים בוחרים בקיבוץ מסיבות שונות, כאיכות חיים, נוחות, קרבה לטבע, חינוך איכותי, אך גם בהחלט מערכים של חיים קהילתיים, חברתיים, מממשים, כפי שאתייחס בהמשך. הבוחר בחיי הקיבוץ בוחר בכך חלק מהותי מחייו, שכן גם כיום, בקיבוצים רבים, החיים בקיבוץ דורשים סוציאליזציה רבה וייחודית יותר מהחיים בעיר, עם קבלת עקרונות ונורמות מחייבים וסגורים יותר מאשר בעיר. חיים בקיבוץ חייבים להיעשות מתוך בחירה מודעת, עצמאית וחופשית. אציין כי בסעד גם מבחינה דתית וביטויי עבודת השם, רבה אפשרות הבחירה.

ב. **חירות.** החירות קשורה לבחירה בעבותות ברזל. מסביר הפרופ. יעקב גולומב כי "החירות היא הגדרה עצמית, בה העקרונות והקריטריונים למעשינו נוצרים בתוכנו, ואינם נגזרים ממקור חיצוני לנו". החירות היא מהשפעות חיצוניות. אם אנו חיים לפי התנהגות קיבוצית או לפי המוכתב לנו ע"י גורם חיצוני, אנו חדלים להיות בעלי העצמי האמיתי והאותנטי שלנו, והופכים להיות בבואה של אותו חוץ היוצר התנהגותנו. ניטשה קבע כי אין דבר העולה בערכו על חירותו וייחודו של האדם. הקיבוץ דהיום מאפשר פיתוח מקסימלי של חירות. לא עוד חבר קיבוץ משובץ לפי צרכי הקיבוץ בלבד לסידור העבודה, לא עוד נערכת הצבעה אם לאפשר לחבר לצאת ללימודים או לנסוע לטייל בחו"ל. יתרה מזאת, הקיבוץ המודרני מציע מגוון אפשרויות לבחירה כמעט בכל תחום, והוא מאפשר אף ביתר קלות מאשר בעיר, לחיות את העצמי האמיתי; דווקא במסגרת הכללים, דווקא במסגרת הנהוג בקיבוץ, יכול אדם לחיות בחופשיות רבה יותר מאשר בעיר. לכאורה הדבר נראה כפרדוקס, אך בעיר החומרנית, התחרותית, המגבלות קשות יותר וההגשמה העצמית נתקלת במכשלות רבות יותר. פרדוקס לכאורה זה קיים גם במקומות נוספים, כפי שגרסתי בספרי "דרך אנוש", בו הראתי כי דווקא בארגון היררכי ולא דמוקרטי כזה"ל, ניתן לראות דוגמאות רבות הפוכות, של ביטויים חירותיים מאוד, פתוחים מאוד, יצירתיים מאוד, עם יכולות מימוש והשפעה מרחיקות לכת. אציין כי לפי הפסיכולוגיה האקזיסטנציאליסטית קיימת גם חרדת חירות. חרדה זו היא חרדה כפולה, אצל חלק מהאנשים נגרמת עקב אובדן חירות אך אצל חלקנו נגרמת עקב קיום חירות, שהוא תובעני, ומימושו כרוך לא פעם בחרדות. אינני מכיר מחקר שבדק זאת לעומק, אך אני

מסתכן ומעלה השערה המניחה כי חרדת החירות בקרב חברי הקיבוצים נמוכה מאשר כלל האוכלוסייה, והחינוך הקיבוצי, הפתוח יותר, המאפשר, בעל הגבולות החלשים יותר, תורם מאוד להורדת החרדה הקשורה בחירות.

ג. **אחריות.** עם כל החשיבות בחירות, חירות ללא אחריות יכולה להיות בעייתית ואף מסוכנת. החירות מחייבת אותנו לאחריות רבה, וכך גם הבחירה, או בשילוב חירותנו לבחור. אומר פרופ. גולומב כי "בגלל החירות, אנו אחראים לאישיותנו ולכל מעשינו כולל ההשפעות שיש למעשינו על מעשי האחרים." הוא ממשיך וגורס כי "על ידי מעשינו ואחריותנו, אנחנו הופכים לנציגי האנושות כולה, אנו יוצרים ערכים לאנושות כולה." עמדתו של פרופ. ויקטור פראנקל נחרצת ביותר בנושא: "...החירות עשויה להתנוון לכדי שרירות בעלמא אם אין אנו חיים אותה מתוך סייגים של אחריות. מטעם זה הייתי ממליץ כי פסל החירות שבחוף המזרחי של ארה"ב ימצא את השלמתו בפסל האחריות בחוף המערבי." לדידי, הקיבוץ הוא סמל לאחריות. הוא מבטא היטב אחריות לקהילה, אחריות לקיבוץ עצמו. בתוך החירות, בתוך היכולת הרבה לבחירה, חבר הקיבוץ נדרש לבחון היטב את תוצאות בחירותיו ומשמעויותיהן על החברה כולה; חברי הקיבוץ אחראים למושג הקהילה, לתכניה, לערכיה; ערכים, נורמות, מנהגים ומחוייבות, מאפיינים מאוד הקיבוץ; ההכרעה הערכית נפוצה בתחומים שונים; חברות, פעילות קהילתית, מחוייבות קהילתית ואף קשרי ממון חוקתיים והלכתיים, מאפיינים מאוד קיבוץ חזק, ודורשים מחבריו גילוי אחריות כלפי כל אלה. כראוי וכנדרש בפילוסופיה ובפסיכולוגיה האקזיסטנציאליסטית, חייב להיות סייג ברור לבחירה ולחירות, וסייג זה הוא האחריות; אך כמו שניתן ללמוד מחיי הקיבוץ החיוביים והתקינים, אין זה סייג שלילי, מגביל, אלא נהפוך הוא, האחריות מאפשרת לכל חברי הקיבוץ חיי חירות ובחירה נאותים, יציבים, המביאים למימוש העצמי אותו ראה אברהם מסלאו בראש פירמידת הצרכים שלנו.

ד. פרופ. פראנקל הכניס לשיח האקזיסטנציאליסטי את המושג משמעות חיים. משמעות עמוקה יש למשמעות החיים וקצרה היריעה מלעסוק במשמעות זו עתה. עם זאת, לדעתי עקב חשיבות הנושא ניתן לראות בו עמוד תווך רביעי לאקזיסטנציאליזם, ולחיינו בכלל. עד כדי כך חשיבותה רבה, שפרופ. ארווין יאלום מכליל אותה כאחת מארבע חרדות היסוד שלנו, והעדרה מביא למצוקות נפשיות קשות ואף לאובדנות. מציאת משמעות חיים, מעבר לכך שמאפשרת חיים בריאים יותר, מביאה למימוש עצמי ברמתו הגבוהה, ופרופ. פראנקל טבע את הביטוי הכל כך חשוב: "רק התעלות מעל לעצמי, יכולה להביא למימוש עצמי." "כאשר אדם מגשים משמעות בעולם שמחוצה לו, רק אז הוא גם מגשים את עצמו." והינה, ללא ספק, הקיבוץ מציב לחבריו שפע אפשרויות להתעלות מעל לעצמי ומימוש עצמי; הקהילתיות, החברה, העזרה ההדדית הנהוגה והנפוצה, האינטראקציות המרובות עם הזולת והפעולה למען הזולת, למען הקיבוץ כסינרגטי, מאפשרות בקלות התעלות מעל לעצמי ומימוש עצמי.

הינה כי כן, הקיבוץ מסתמן כישות אקזיסטנציאלית, המאפשרת חיים ממומשים, בריאים ואיכותיים, ועל חבריו לשמור מכל משמר על עקרונות חשובים אלה.

ד"ר אבי כספי

אביה של חברתנו שקמה כספי-יניב

איך יודעים שאין נגיף? מסתכלים סביב סביב

מילים: נטע גולדנברג (תלמידת כיתה ו')
על פי המנגינה: "איך יודעים שבא אביב" (דתיה בן דור)

איך יודעים שאין נגיף? מסתכלים סביב סביב

ואם רואים זוג ידיים בלי כפפות ואם רואים שנעלמו המסכות.

ואם כולם מתקהלים מתחבקים ומתנשקים

פזמון: אז יודעים אז יודעים שאין נגיף שאין נגיף אז יודעים שאין נגיף.

איך יודעים שאין נגיף? מסתכלים סביב סביב

ואם רואים ילדים בשכונה משחקים בכדור וגם בגינה

ואם חזרנו לכיתה, אין עוד זום תודה רבה 😊

פזמון: אז יודעים אז יודעים שאין נגיף שאין נגיף אז יודעים שאין נגיף.

איך יודעים שאין נגיף? מסתכלים סביב סביב

ואם רואים שאין משטרות בכבישים

ואם רואים שנעלמו המחסומים

ואם אולמי האירועים פתחו את השערים

פזמון: אז יודעים אז יודעים שאין נגיף שאין נגיף אז יודעים שאין נגיף.

ובעזרת ה' שבאמת לא יהיה נגיף!

לקראת פסח תשפ"א – 2021

לקראת חג הפסח המתקרב ובא, נעדכן בכל הקשור להכנות וההתארגנות לקראת החג.

חדר אוכל: החל משבוע לפני החג, ח' ניסן 21/3/21 חדר אוכל יהיה נקי וכשר לפסח. באותם ימים נאכל אוכל כשר בכלים ח"פ. עזרו לנו לשמור ולא להכניס חמץ לחדר אוכל.

לא תתקיים ארוחת צהרים ביום ראשון 21.3.

ארוחת צהרים: בתאריכים 22/3/21-25/3/21 עד השעה 13:30.

קייטרינג: התחלת הבישול במטבח לפסח- ביום ראשון 21/3/21.

הזמנות לפסח לליל הסדר: יתבצעו דרך אתר האינטרנט { לשונית הזמנות לפסח }.

האתר הייעודי לפסח יפתח להזמנות החל מתאריך 1/3/21-14/3/21.

ההזמנות לליל הסדר יסופקו ביום חמישי יב' בניסן 25.3 בין השעות 17:00-16:00.

הזמנות לשביעי של פסח: יתקבלו דרך אתר האינטרנט עד יום רביעי 31/3/21 בשעה 12:00. ויסופקו ביום שישי 2/4 בין השעות 10:00-8:00.

הכשרת כלי פסח לחברים:

יום שלישי, י' בניסן, 23/3 אחה"צ משעה 16:30 – 18:00

יום רביעי יא' בניסן 24/3 אחה"צ משעה 16:30 – 18:00

יום חמישי יב' בניסן 25/3 אחה"צ משעה 16:30 – 18:00

כל-בו:

הכל-בו עובר ניקוי יסודי והורדת המוצרים שאינם כשרים, ביום רביעי ד' ניסן 17/3/21 יהיו על המדפים המוצרים הכשרים.

שעות הפתיחה לפני החג יהיו השעות הרגילות.

בערב ליל הסדר הכל-בו ייסגר בשעה 12:00 **ומוצאי חג הכל-בו לא יפתח.**

שעות הפתיחה בחול המועד: משעה 7:00 – 14:00 אחה"צ משעה 17:30 – 19:00

שימרו על הדף!

נשמח לענות לכל שאלה ובקשה.

צנף האלון